

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

В умовах ринкової економіки собівартість продукції є одним із найважливіших економічних об'єктів управління підприємства лісового господарства.

Економічна сутність собівартості продукції (робіт, послуг) у лісовому господарстві — це виражені в грошовій формі поточні витрати підприємства на її виробництво і збут.

Показник «виробнича собівартість» продукції (робіт, послуг) — один із основних економічних показників підприємства, лісового господарства, що обумовлено необхідністю однозначного визначення методики його розрахунку від того, де він буде використовуватись у бухгалтерському, статистичному та управлінському обліку.

Основною метою обліку витрат і собівартості продукції підприємств лісового господарства є своєчасне, повне і достовірне відображення фактичних витрат, які пов'язані з виробництвом продукції, обчислення фактичної собівартості окремих видів та всієї продукції (робіт, послуг), і забезпечення контролю за ефективним використанням матеріальних, фінансових та трудових ресурсів. Це обумовлює повне зіставлення планових та звітних показників щодо складу класифікації витрат, об'єктів і одиниць калькулювання, методів розподілу витрат між об'єктами калькулювання. У відповідності із встановленою класифікацією діяльності підприємств лісового господарства витрати на виробництво поділяються за такими ознаками: за центрами відповідальності (місцем виникнення витрат); за видом продукції, робіт, послуг; за єдністю складу (однорідністю) витрат; за видами витрат; за способами перенесення вартості на продукцію; за ступенем впливу обсягу виробництва на рівень витрат; за календарними періодами; за доцільністю витрачання; за визначенням віднесення до собівартості продукції.

В підприємствах лісового господарства залежно від характеру та призначення виконуваних процесів, виробництво поділяється на: основне, допоміжне і невиробниче господарство.

До основного виробництва належить: штучне лісовідновлення; лісорозведення на землях, непридатних для використання в

сільському господарстві (яри, балки, піски тощо); полезахисне лісорозведення; створення лісонасінневої бази (лісонасінних плантацій, ділянок); лісогосподарські заходи по формуванню високопродуктивних насаджень; будівництво доріг лісогосподарського призначення; гідролісомеліорація і лісоосушення; збір лісових продуктів (жолудів, каштанів, моху тощо), соків (березового, кленового тощо), живиці, природних смол, матеріалів для плетіння та декоративного використання (верби, очерету, бамбуку тощо), насіння дерев, чагарників для лісонадсаджень; лісогосподарські заходи, включаючи послуги по охороні і відтворенні диких тварин; природне лісовідновлення; охорона лісів від пошкоджень, самовільних порубок тощо; заходи по боротьбі з шкідниками і хворобами лісу; заходи по охороні лісу, по охороні лісу від пожеж; лісозагатівлі на лісосіках головного користування та під час рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства; інші виробництва (деревообробна, лісохімія, виробництво консервів, сільське господарство).

Особливістю обліку і формування собівартості продукції на підприємствах лісового господарства є те, що у структурних підрозділах виділених в окрему планово-облікову одиницю, яка відноситься до інших галузей економічної діяльності (підсобні сільськогосподарські виробництва, торговельна діяльність, відділи капітального будівництва, що виконують будівельно-монтажні роботи господарським способом та інші застосовують Методичні рекомендації формування собівартості продукції (робіт, послуг) відповідних галузей національної економіки України, що значно ускладнює розрахунок планової собівартості продукції, ведення обліку витрат виробництва і розрахунок фактичної собівартості продукції підприємств лісового господарства та оцінки результатів діяльності їх структурних підрозділів і підприємства в цілому.
